

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/712/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206814
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5413206814.5

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcov: 1/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, 2/ S. P., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom M. X, N., obaja zastúpení JUDr. Antonom Slamkom, advokátom so sídlom H. XXXX/XX, T. O., proti žalovanej: Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, N., zastúpená JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátom so sídlom P. XXXX, C., o zaplatenie sumy 2.550,- eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/149/2013-219 zo dňa 28. októbra 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcom v rade 1/,2/ sumu 2.550,- eur spoločne a nerozdielne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania si vymienil rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že najskôr žalobca v rade 1/ a po pristúpení žalobkyne v rade 2/ do konania sa obaja žalobcovia domáhali proti žalovanej zaplatenia sumy 2.550,- eur na tom skutkovom základe, že žalobca v rade 1/ odovzdal žalovanej dňa 01.06.2009 sumu 2.550,- eur ako zábezpeku na to, že žalovaná neprevedie svoj spoluvlastnícky podiel 17/36-in vlastníaci v parcele KN-E 22180/1 nachádzajúcej sa v k.ú. N. do času, pokiaľ sa žalobca v rade 1/ nedohodne s manželkou (žalobkyňou v rade 2/) na tom, aká časť uvedeného pozemku bude predmetom zmluvy po následnom vyhotovení geometrického plánu, čo mal žalobca v rade 1/ oznámiť žalovanej do dvoch rokov. Žalobca v rade 1/ sa s manželkou v lehote 2 rokov nedohodol, preto po ich uplynutí oslovil žalovanú na odpredaj celého jej spoluvlastníckeho podielu, ktorý vlastnila vo vyššie označenej parcele. Žalobcovia a žalovaná sa nakoniec nedohodli na kúpnej cene a do dňa podania žaloby nedošlo ani ku kúpe spoluvlastníckeho podielu žalovanej. Žalovaná následne odmietla vydať (vrátiť) žalobcovi v rade 1/ sumu 2.550,- eur s tým, že keď si dá vyhotoviť geometrický plán, všetko dá do poriadku.

Žalovaná s návrhom žalobcov nesúhlasila. V podrobnostiach uviedla, že žalobcovia majú na spornom pozemku postavený rodinný dom, v tomto pozemku má spoluvlastnícky podiel takmer v 1. Bolo to ešte v čase, keď boli slovenské koruny, kedy žalobca v rade 1/ jej dobrovoľne doniesol 75.000,- až 76.000,- Sk s tým, že si chce vysporiadať pozemok pod rodinným domom. Vtedy sa viacmenej dohodli na kúpnej cene 600,- Sk/1m². Predmetom jednaní bol celý jej spoluvlastnícky podiel. Tiež sa dohodli, že žalobca v rade 1/ do jedného mesiaca od odovzdania zálohy príde za ňou s návrhom kúpnej zmluvy. Žalobca v rade 1/ neprišiel, až v roku 2012, resp. 2013 jej prišla výzva na vrátenie peňazí. Ona v podstate ani zálohu nechcela, naposledy komunikovala so žalobcom v rade 1/ v novembri 2012.

Okresný súd na podklade vykonaného dokazovania výsluchom účastníkov a listinných dôkazov vzal za preukázané, že medzi účastníkmi bola spoločná vôľa vysporiadať vlastnícke vzťahy k parcele KN-E 22180/1 tak, že po jej reálnom rozdelení mali časť označenej parcele získať žalobcovia, časť žalovaná a

menšiu časť O.. Za tým účelom si spoločne objednali vyhotovenie geometrického plánu u Ing. F.. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že po vyplatení preddavku prebiehali medzi účastníkmi konania rokovania ohľadne spôsobu reálneho rozdelenia vyššie označenej parcele, keďže v tom čase žalobca v rade 1/ bol spoluvlastníkom v podiele 15/36-ín a žalovaná v podiele 17/36-ín. Medzi účastníkmi tiež nebolo sporné, že žalobca v rade 1/ vyplatil žalovanej sumu, ktorá mala predstavovať preddavok na kúpnu cenu zamýšľanej kúpnej zmluvy a že k tomu došlo v letnej kuchyni pri rodinnom dome, kde bývala žalovaná. Spornou bola výška zálohy a tiež to, za čo konkrétne mala byť táto záloha vyplatená, ako presne sa mali účastníci pri jej vyplatení dohodnúť ohľadne ďalšieho postupu a kedy bola vyplatená. Hodnotiac jednotlivé dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti sa s prihliadnutím na všetko, čo v priebehu konania vyšlo najavo, okresný súd uzavrel, že žalobcovia preukázali, že k vyplateniu zálohy došlo dňa 01.06.2009 a jej výška predstavovala sumu 2.550,- eur. V danej otázke boli počas celého konania výpovede oboch žalobcov konzistentné, na rozdiel od žalovanej, ktorá sa k danej otázke vyjadrovala rôzne. Žalovaná v niektorých svojich vyjadrenia, resp. výpovediach výslovne nespochybnila dátum, kedy mala byť daná suma vyplatená. Konkrétne na pojednávaní dňa 10.03.2014 uviedla, že žalobca v rade 1/ jej vyplatil zálohu vo výške okolo 78.000,- Sk, čo je dokonca viac než prepočet žalovanej istiny na Slovenské koruny. Pokiaľ ide o čas vyplatenia zálohy, vyššie uvedený dátum žalovaná potvrdila v odpore proti platobnému rozkazu, kde výslovne uviedla, že sa so žalobcom v rade 1/ niekoľkokrát stretla v roku 2008, vtedy sa žalobca v rade 1/ zaviazal, že jej poskytne zálohu na kúpnu cenu, ktorá jej bola nakoniec odovzdaná dňa 01.06.2009. Obdobne z listu zástupcu žalovanej z 23.04.2014 označeného ako „jednostranný zápočet podľa § 529 ods. 2 Občianskeho zákonníka“ vyplýva „potvrdenie“ žalovanej, že prevzala od žalobcu zálohu na kúpnu cenu za pozemok KN-E 222180/1 vo výške 2.550,- eur. Pokiaľ žalovaná spochybňovala výšku zálohy tým, že táto nezodpovedá súčinu 128 m² x 20,- eur, okresný súd poukázal na to, že v období jej výplaty platilo euro ešte krátky čas a tak v danom období bolo bežnou praxou všetko prerátavať na Slovenské koruny. Suma 2.550,- eur predstavovala po prepočte konverzným kurzom 76.821,30 Sk. Sume 20,- eur/1 m² síce zodpovedala čiastka 602,52 Sk, ale ako o jej ekvivalente sa (po zaokrúhlení) hovorilo o čiastke 600,- Sk, ktorá po vynásobení číslom 128 predstavuje 76.800,- Sk a tejto sume po zaokrúhlení na euro zodpovedá práve čiastka 2.550,- eur. Okresný súd s ohľadom na vyššie uvedené nevidel žiadny rozpor, tobôž rozpor významnejší, keď navyše podľa žalobcov, výpočet kúpnej ceny za 128 m² mala urobiť žalovaná. V ďalšej časti odôvodnenia rozsudku sa okresný súd zaoberal dôvodnosťou, resp. nedôvodnosťou námietky premlčania opakovane vznesenou žalovanou. Žalovanej verzia, že so žalobcom v rade 1/ sa mala dohodnúť tak, že tento do mesiaca od jej vyplatenia príde za ňou s návrhom kúpnej zmluvy, zostala len v polohe jej tvrdenia, ktoré tvrdenie obaja žalobcovia popierali. Nebola preukázaná ani žalobcami prvotne v žalobe tvrdená lehota do 2 rokov od vyplatenia zálohy (nazývanej v žalobe ako zábezpeka), ktorý skutkový dej nevyplýval ani z prvotných výpovedí žalobcov v tomto konaní, kde žalobcovia uvádzali, že o žiadnom konkrétnom dátume uzavretia kúpnej zmluvy sa nebavili. Okresný súd teda nemal preukázaný konkrétny dátum, dokedy malo dôjsť k uzavretiu kúpnej zmluvy, mal však preukázané obdobie, kedy sa vzťahy medzi účastníkmi natoľko zhoršili, že nastal stav, že už účastníci neboli schopní dospieť k dohode, či už k takej, aká mala byť uzavretá predbežne v čase vyplatenia zálohy, alebo k nejakej inej. Okresný súd potom ako dátum, kedy žalobcovia dospeli k definitívnemu presvedčeniu, že k uzavretiu zmluvy so žalovanou s ohľadom na jej podmienky nedôjde, ustálil deň 25.12.2012, kedy na „Katarínu“ došlo ku konfliktnému stretnutiu účastníkov za prítomnosti zástupcu žalovanej, pri ktorom žalobca v rade 1/ prípadne obaja žalobcovia mali podľa svojich výpovedí začať od žalovanej bezpodmienečne požadovať vrátenie sumy 2.550,- eur. Žalovaná spolu s jej zástupcom síce popierali, že by táto požiadavka žalobcov vtedy odznela, ale verzii žalobcov v danom smere nasvedčuje krátko predtým daná písomná výzva žalobcu v rade 1/ (list zo dňa 17.10.2012) na vrátenie sumy 2.550,- eur. Okresný súd pri hodnotení námietky premlčania ďalej vyšiel zo zistenia, že suma 2.550,- eur predstavovala preddavok na kúpnu cenu, takže v čase jej poskytnutia existoval právny dôvod, na základe ktorého ju žalobca v rade 1/ vyplatil (zo spoločných prostriedkov oboch žalobcov) žalovanej a žalovaná na základe tohto dôvodu preddavok prijala, čo vylučuje, aby v tom čase išlo o bezdôvodné obohatenie a aby ohľadne možnosti jeho vydania vôbec mohla začať plynúť premlčacia doba. Keďže nedošlo k uzavretiu zamýšľanej kúpnej zmluvy ani k inej dohode, v súvislosti s ktorou by došlo k vysporiadaniu poskytnutého preddavku a zároveň už nie je ani vôľa oboch strán zamýšľanej kúpy vôbec takúto zmluvu uzavrieť, okamihom, keď k takejto situácii došlo, a z ktorej bolo zrejmé, že pre nedohodu ku kúpe nedôjde, vzniklo právo žalobcov na vrátenie poskytnutého preddavku. Preto na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie z dôvodu odpadnutia právneho dôvodu, na základe ktorého bol žalobcami žalovanej poskytnutý a žalovanou prijatý preddavok. Pokiaľ ide o jednostranný zápočet listom žalovanej zo dňa 23.04.2014 adresovaný žalobcovi v rade 1/, okresný súd nepovažoval tento jednostranný úkon za dostatočne určitý a platný, ktorý by viedol k ním zamýšľanému účinku - zániku

záväzku žalovanej voči žalobcom započítaním „pohľadávky“ žalovanej titulom nájomného za obdobie od 01.04.2011 do 31.03.2014 vyčísleného sumou 2.592,- eur bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia takejto výšky (spôsobu jej výpočtu). Z vyššie označeného listu dokonca ani explicitne nevyplýva, v súvislosti s akým nájomným vzťahom a k akému predmetu mala započítaná pohľadávka titulom nájomného vzniknúť. Súd nemal preukázanú existenciu akéhokoľvek platného nájomného vzťahu medzi žalobcom v rade 1/ a žalovanou, čo sa týka sporného pozemku, žalobca v rade 1/ a žalovaná sú zapísaní ako podieloví spoluvlastníci. Títo účastníci boli zapísaní ako podieloví spoluvlastníci sporného pozemku tak v čase začatia konania a sú spoluvlastníkmi i podľa výpisu z LV č. XXXX k.ú. N., na ktorom sú už zapísané parcely KN-C vytvorené zo sporného pozemku, pričom zbytková časť sporného pozemku v zostávajúcej výmere 340 m² je vedená na žalovanú a žalobcu v rade 1/ ako spoluvlastníkov. S poukazom na ust. § 123 v spojení s § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej už len OZ) okresný súd uviedol, že ak užívanie spoločnej veci nie je zabezpečené pre niektorého spoluvlastníka v rozsah jeho podielu, má tento právo na peňažnú náhradu voči spoluvlastníkovi, ktorý vec užíva nad rámec jeho podielu. To znamená, že ak jeden zo spoluvlastníkov užíva spoločnú vec v rozsahu vyššom, než zodpovedajúcom výške jeho spoluvlastníckeho podielu, môže sa domáhať poskytnutia primeranej náhrady z titulu podielového spoluvlastníctva. Takýto nárok však nemožno kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenia a už vôbec nie ako nájomné, keďže nájomný vzťah (upravený v § 663 a nasl. OZ) predpokladá dve strany (prenajímateľa a nájomcu). To znamená, že nájomný vzťah nemôže platne vzniknúť k nejakej veci medzi subjektmi, ktoré spolu vlastnia danú vec. Nakoľko súd nemal preukázaný ani iný spôsob zániku žalovanej pohľadávky, žalobe v celom rozsahu vyhovel, majúc preukázané poskytnutie zálohy žalobcom v rade 1/ (so súhlasom žalobkyne v rade 2) žalovanej na zamýšľanú kúpu spoluvlastníckeho podielu žalovanej na časť sporného pozemku vo výške 2.550,- eur, po poskytnutí ktorej došlo k odpadnutiu právneho dôvodu jej poskytnutia, keďže účastníci ako zmluvné strany zamýšľanej kúpy neboli schopní dospieť k definitívnej dohode. Postupom podľa § 151 ods. 3 O.s.p. si súd vymienil rozhodnúť o trovách konania do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, ktorá ho navrhla v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedla, že okresný súd v rozpore s ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. neprerušil konanie hoci tak mal urobiť okamžite po zistení, že v konaní sa jedná o zálohu na kúpnu cenu za spornú nehnuteľnosť, resp. podiel žalovanej na jej časti. Okresný súd mal vedomosť o tom, že súbežne prebieha na Okresnom súde Dolný Kubín konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k spornému pozemku, vedené pod sp. zn. 4C/19/2013, a preto nemal rozhodovať o zálohe na kúpnu cenu v tomto konaní. Súdu teda muselo byť zrejmé, že meritórne rozhodnutie záviselo od otázky, ktorú nebol oprávnený v tomto konaní riešiť, nakoľko v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súd rozhodne aj o náhrade ustupujúcich spoluvlastníkov. Okresný súd okrem toho v rozpore s ust. § 152 ods. 2 O.s.p. bez náležitého odôvodnenia nerozhodol vo výrokovej časti napádaného rozsudku o príslušenstve žalovanej pohľadávky, t.j. o úrokoch z omeškania, ktoré bolo neoddeliteľnou súčasťou predmetu konania. V tomto smere považovala rozsudok okresného súdu za nepreskúmateľný. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. necitoval doslovné svedecké výpovede ako i výpovede samotných účastníkov konania, obmedzil sa len na selektívne citovanie, resp. parafrázovanie jednotlivých vypovedaných skutočností. Okresný súd sa nesprávnym a nezákonným spôsobom vysporiadal s jej listom zo dňa 23.04.2014, ktorým adresovala žalobcovi v rade 1/ jednostranný zápočet, okresný súd v rozpore s ust. § 152 a 153 O.s.p. prekročil rámec návrhov účastníkov konania a bez návrhu a dokazovania a bez náležitého právneho dôvodu posudzoval platnosť predloženého jednostranného zápočtu, pričom táto skutočnosť nebola predmetom konania. Okresný súd nesprávne vyhodnotil, že nepreukázateľne a neurčito vymedzila pohľadávku z titulu nájomného za nehnuteľnosť, ktorú v jednostrannom zápočte započítala svoju splatnú pohľadávku proti pohľadávke žalobcu v rade 1/, pretože pri pochybnostiach mal okresný súd možnosť zistiť z katastra nehnuteľnosti, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi spoločne so žalovanou iba k nehnuteľnostiam zapísaných na LV č. XXXX, pretože hoci žalobcovia vlastnia aj iné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a XXXX, na ktorých nie je žalovaná ako spoluvlastníčka vedená. Okresný súd nesprávne tiež vyhodnotil, že žalovaná požaduje nájom za užívanie celej nehnuteľnosti, táto preukázateľne požadovala od žalobcu v rade 1/ náhradu za užívanie iba svojho spoluvlastníckeho podielu, nakoľko žalobcovia majú sporný pozemok oplotený vo svojej záhrade a evidentne ho užívajú výlučne sami. Okresný súd nesprávne vyhodnotil i vykonaný dôkaz, že zmluva sa nemala podpisovať do jedného mesiaca od odovzdania zálohy na kúpnu cenu. Práve z tohto vyhodnotenia dôkazu je evidentné, že okresný súd výlučne uveril žalobcom a jej

tvrdenia nevzal do úvahy, pričom treba povedať, že okresný súd disponoval vyhotoveným geometrickým plánom Ing. F.. Okresný súd sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal ani s listom jej právneho zástupcu zo dňa 17.10.2012, napriek skutočnosti, že žalobca v rade 1/ nepreukázal jeho doručenie do sféry žalovanej. Predmetný list obsahujúci výzvu na vrátenie sumy 2.550,- eur bol súčasťou predchádzajúceho súdneho sporu vedeného pod sp. zn. 7C/172/2012, a preto v tomto konaní nemá právnu relevanciu. V závere odvolania uviedla, že naďalej trvá na všetkých svojich námietkach, ktoré prezentovala počas konania, a to zánik záväzku započítaním a premlčanie, nepreukázanie bezdôvodného obohatenia, s ktorým sa okresný súd v napádanom rozsudku riadne nevysporiadal. V samom závere odvolania pripomenula, že právo patrí bdelym, pričom žalobcovia pri zložení zálohy na kúpnu cenu takýmito bdelymi účastníkmi neboli, a to minimálne od roku 2009 do 30.10.2013.

Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že rozsudok okresného súdu považujú za správny, dokazovanie bolo vykonané pred prvostupňovým súdom v rozsahu potrebnom na vydanie rozhodnutia, skutočnosť uvádzaná žalovanou v odvolaní sú právne bezvýznamné a navyše okresný súd sa s nimi počas konania náležite vysporiadal. Žalovaná zavádzajúco uvádza skutočnosť ohľadom jednostranného zápočtu, keď tvrdila, že žalobcovia sa k tomuto listu nevyjadrili počas celého konania, pričom z ich vyjadrenia je zrejmé, že zápočet považovali za nedôvodný a s ním nesúhlasili. Tiež nie je pravdivé, že sporný pozemok majú oplotený, že ho majú v záhrade a že ho užívajú výlučne sami. Na základe týchto skutočností navrhli rozsudok okresného súdu v plnom rozsahu potvrdiť.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.), podľa § 2219 ods. 1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec i správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje. Odvolacie námietky žalovanej odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodné.

Odvolacia námietka žalovanej, že okresný súd mal predmetné konanie prerušiť z dôvodu, že na tom istom súde prebieha medzi účastníkmi konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, v ktorom sa rozhodne aj o náhrade ustupujúcim spoluvlastníkom, a v ktorom konaní bude možné poskytnutú zálohu spotrebovať, nie je dôvodná. Zo spisového materiálu vyplýva, že návrhom žalovanej na prerušenie konania sa súdy už zaoberali a tento návrh i právne posúdili. Uznesením okresného súdu dňa 26.03.2014, č.k. 5C/149/2014-42 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 27.06.2014 č.k. 10Co/362/2014-53 bol návrh žalovanej v tomto smere zamietnutý z dôvodu, že prebiehajúce konanie sp. zn. 5C/149/2014 a konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vedené pod sp. zn. 4C/19/2013 nijako spolu nesúvisia a výsledok konania vo veci sp. zn. 4C/19/2013 nie je spôsobilý žiadnym relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh a výsledok konania sp. zn. 5C/149/2014.

Nedôvodná je i odvolacia námietka žalovanej, že okresný súd nerozhodol o príslušenstve žalovanej pohľadávky, t.j. o úrokoch z omeškania, nakoľko zo spisového materiálu najmä z obsahu návrhu na začatie konania nevyplýva, že by žalobcovia urobili predmetom konania i príslušenstvom žalovanej pohľadávky.

Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalovanej, že okresný súd v rozpore s § 157 ods. 2 O.s.p. necitoval doslovne výpovede účastníkov a svedkov. Ust. § 157 ods. 2 O.s.p. neprikazuje súdu citovať v odôvodnení rozsudku doslovné výpovede účastníkov, resp. svedkov, súd v odôvodnení rozsudku (okrem iného) uvedie, ako sa vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania.

Neobstojí ani námietka žalovanej, že okresný súd sa nesprávnym a nezákonným spôsobom vysporiadal s jej započítacou námietkou proti pohľadávke žalobcov. Odvolací súd konštatuje, že vyhodnotenie započítacej námietky žalovanej zo strany okresného súdu (uvedené na str. 13 s pokračovaním na str. 14 písomného vyhotovenia rozsudku) je zo skutkového a právneho hľadiska správne a zároveň tak vyčerpávajúce, že úvahy odvolacieho súdu by boli v tomto smere už len opakovaním toho, čo uviedol okresný súd.

Odvolací súd na podklade vyššie uvedených zistení a právnych úvah, rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. Zároveň konštatuje, že o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, rozhodne o nich prvostupňový súd, a to v zmysle ust. § 224 ods. 4 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.